

omgængelse ved udnyttelse af sindssygd om eller mental retardering. På samme måde som med hensyn til straffelovens § 222, jf. pkt. 3.1.5.1 ovenfor, tænkes på tilfælde, der kan forventes straffet med fængsel i navnlig 3-5 måneder eller derover, og hvor der efter en konkret vurdering må anses for at være tale om overgreb, der er hensynsløse og stødende i en sådan grad, at de kan sidestilles med de voldshandlinger, der kan begrunde retshåndhævelsesarrest efter den gældende regel i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2. Ved vurderingen må der lægges særlig vægt på, i hvilken grad der foreligger en udnyttelse af forurettedes manglende evne til reelt at modsætte sig uønskede seksuelle handlinger fra gerningsmandens side.

Der henvises til betænkningen side 65-66.

3.1.5.5. Strafferetsplejeudvalget har overvejet, om der i relation til de ovennævnte bestemmelser er tale om tilfælde, hvor der foreligger en ret fast udmålingspraksis, således at det normalt ikke vil volde domstolene vanskeligheder at skulle tage stilling til, hvorvidt lovovertrædelsen kan ventes at ville medføre en ubetinget fængselsstraf på mindst 60 dage.

Det er udvalgets vurdering, at selv om der ikke på dette område foreligger en lige så fast udmålingspraksis som ved vold, der i dag udgør hovedanvendelsesområdet for retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, vil det i praksis være muligt for domstolene med tilstrækkelig sikkerhed at skønne over, om sigtede kan forventes idømt mindst 60 dages ubetinget fængsel, hvis han eller hun findes skyldig.

Der henvises til betænkningen side 56-57, 60, 66 og 76-77.

3.1.5.6. Strafferetsplejeudvalget har ikke i øvrigt fundet, at der bør ske en ændring af reglerne om retshåndhævelsesarrest med hensyn til andre sædelighedsforbrydelser.

Med hensyn til f.eks. *voldtægt* (straffelovens § 216) anfører udvalget, at de udmålte straffe for voldtægt, medmindre der er tale om helt atypiske sager, er så høje, at der allerede i dag kan anvendes retshåndhævelsesarrest efter retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1. Med hensyn til f.eks. *incest* (straffelovens § 210) anfører Strafferetsplejeudvalget, at der ikke ses at være behov for at udvide mulighederne for retshåndhævelsesarrest, hvis forurettede er over 15 år. Er forurettede under 15 år, straffes der også for overtrædelse af straffelovens § 222, jf. herom pkt. 3.1.5.1 ovenfor.

Der henvises til betænkningen side 50-51, 62-64, 67-74 og 77-79.

3.1.5.7. Sammenfattende finder Strafferetsplejeudvalget, at en udvidet adgang til retshåndhævelsesarrest

rest i sædelighedssager bør omfatte sager om overgreb mod børn under 15 år, herunder i form af visse tilfælde af blufærdighedskrænkelser, samt sager om overgreb mod sindssyge og mentalt retarderede og om udbredelse af børnepornografi.

Udvalget finder, at en lovændring med henblik på en sådan udvidet adgang til retshåndhævelsesarrest i sædelighedssager bør udformes således, at de pågældende straffelovsbestemmelser tilføjes i den gældende bestemmelse i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2. Der vil herefter i de nævnte sædelighedssager efter en konkret vurdering kunne ske varetægtsfængsling, når der foreligger en særligt bestyrket mistanke, og lovovertrædelsen efter oplysningerne om forholdets grovhed kan ventes at ville medføre en ubetinget dom på fængsel i mindst 60 dage, og hensynet til retshåndhævelsen skønnes at kræve, at sigtede ikke er på fri fod.

Strafferetsplejeudvalgets lovudkast går på denne baggrund ud på, at der i retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 2, indsættes henvisninger til straffelovens §§ 222 og 218, stk. 1, §§ 224 og 225, jf. §§ 222 og 218, stk. 1, og § 235, stk. 1, samt til straffelovens § 232 for så vidt overtrædelsen er begået over for et barn under 15 år.

Det bemærkes, at en sådan udvidelse af mulighederne for retshåndhævelsesarrest også vil finde anvendelse med hensyn til varetægtsfængsling efter dom, jf. retsplejelovens § 769 og pkt. 3.1.3 ovenfor.

Der henvises til betænkningen side 80-91.

3.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet er enig i Strafferetsplejeudvalgets overvejelser, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast. Den foreslåede adgang til retshåndhævelsesarrest i visse sædelighedssager vil kunne anvendes i tilfælde, hvor det ud fra de konkrete omstændigheder skønnes, at det med henblik på at fastholde en fornøden konsekvens i retshåndhævelsen af hensyn til retsbevidstheden er påkrævet at fængsle den formodede gerningsmand, selv om der ikke foreligger en endelig dom.

Med hensyn til visitationsordningen for seksualforbrydere er Justitsministeriet enig i, at det er væsentligt at være opmærksom på, om den foreslåede udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling eventuelt vil få betydning for, hvor mange sædelighedsdømte der gennemfører et psykiatrisk/sexologisk behandlingsforløb. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at sige noget sikkert om sådanne konsekvenser af en udvidet adgang til varetægtsfængsling i sædelighedssager. Hvis lovforslaget vedtages, vil Justitsministeriet på den baggrund anmode Direktoratet for Kriminalforsorgen om løbende at følge udviklingen på området.